

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **R. Š. s. r. o.**

sídlem V., V.

zastoupeného advokátem Mgr. Robertem Plickou

sídlem Národní 58/32, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným: **1. Magistrát města Mladá Boleslav**

sídlem Komenského náměstí 61, 293 49 Mladá Boleslav

2. Město Mladá Boleslav

sídlem Komenského náměstí 61, 293 49 Mladá Boleslav

o žalobě proti nezákonnému zásahu 1. žalovaného spojené s návrhem na zrušení opatření obecné povahy - části obecně závazné vyhlášky 2. žalovaného ze dne 3. 2. 2005, č. 4/2005, o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Mladá Boleslav,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 31. 12. 2017 zdejšímu soudu domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu 1. žalovaného spočívajícího v územně plánovací informaci ze dne 4. 12. 2017, č. j. X, a příkazu žalovanému, aby nepokračoval v tomto nezákonném zásahu a obnovil stav před zásahem tím, že zruší územně plánovací informaci ze dne 4. 12. 2017, č. j. X, s účinky ex tunc. Společně s touto žalobou se žalobce incidenčním návrhem domáhal zrušení části opatření obecné povahy - obecně závazné vyhlášky 2. žalovaného ze dne 3. 2. 2005, č. 4/2005, o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Mladá Boleslav, a to v části textového i grafického vymezení pozemků parc. č. st. X, parc. č. st. X, parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X v katastrálním území M. B..
2. Soud se předně zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby, přičemž vycházel z právního názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. XO, č. 3687/2018 Sb. NSS, že „[p]okud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu. V tomto ohledu je třeba upřesnit závěry vyslovené v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 12. 2008, č. j. X, č. 1773/2009 Sb. NSS. Je však třeba zdůraznit, že odmítnout žalobu z uvedeného důvodu lze jen tehdy, je-li nemožnost, aby v žalobě tvrzené jednání bylo nezákonným zásahem, zjevná a nepochybná. Soud zde bude přiblížet též k závěrům ustálené judikatury, která dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být (např. jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení – viz rozsudek ze dne 31. 7. 2006, č. j. X, shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. X, bod 42). Existuje-li rozumná pochybnost, například není-li zcela zřejmé, že jednání osoby, které je za nezákonný zásah označeno, skutku nelze přičítat veřejné správě, je třeba zkoumat další „procesní“ podmínky věcné projednatelnosti žaloby, a pokud jsou splněny, žalobu věcně projednat.“.

3. Soud se tedy na základě tohoto názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu zabýval otázkou, zda územně plánovací informace vydaná podle § 21 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), kterou žalobce označil za nezákonný zásah 1. žalovaného, může být z povahy věci nezákonným zásahem. Přihlédl přitom k názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřenému v rozsudku ze dne 23. 8. 2011, č. j. X, kde se soud zabýval charakterem závazného posouzení podle § 34b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), přičemž dovodil, že „[v]ydáním rozhodnutí dle § 34b zákona o správě daní a poplatků správce daně daňovému subjektu žádná práva ani povinnosti neukládá, taktéž ničeho nemění na jeho dosud existujících právech a povinnostech, pouze stanoveným postupem právně posuzuje daňovým subjektem deklarovanou daňovou situaci (finanční operaci) a vymezuje daňové důsledky z tohoto posouzení pro daňový subjekt vyplývající. Povinnost daňového subjektu řídit se názorem vyjádřeným v rozhodnutí o závazném posouzení není jeho vydáním založena.“, a tudíž dle Nejvyššího správního soudu „[d]aňový subjekt se tedy může od názoru správce daně odchýlit a setrvat na svém posouzení s tím, že se vystavuje možnému nebezpečí, že při kontrole ze strany správce daně dojde k vyměření či doměření daně. Teprve v momentu vydání dodatečného platebního výměru, případně platebního výměru, kdy bude daňovému subjektu z důvodu nerespektování závazného posouzení správcem daně vyměřena či doměřena daň, dochází k zásahu do právní sféry daňového subjektu. Za této situace je však daňový subjekt oprávněn napadnout platební výměr či dodatečný platební výměr odvoláním. V rámci odvolacího řízení pak odvolací orgán závěry správce daně vyjádřené v rozhodnutí o závazném posouzení přezkoumá. Obdobně bude přezkoumávat napadené rozhodnutí správní soud, pokud nebude daňový subjekt se závěry odvolacího orgánu souhlasit a podá žalobu.“.
4. Byť se v předmětné věci jedná o územně plánovací informaci podle § 21 stavebního zákona, má soud za to, že citované závěry Nejvyššího správního soudu týkající se závazného posouzení podle § 34b zákona o správě daní a poplatků lze mutatis mutandis vztáhnout i na územně plánovací informaci. K tomuto názoru soud vede podobnost obou institutů, které správní orgány vydávají na základě žádosti, jejich účelem je obeznámení žadatele s názorem správního orgánu, přičemž zavazují pouze správní orgány, které je vydaly. Proto soud konstatuje, že v případě územně

plánovací informace žadateli nejsou přiznána žádná práva ani stanoveny povinnosti a na jeho dosavadních právech a povinnostech se nic nemění, a tudíž nedochází k zásahu do práv žadatele, který názor správního orgánu vyjádřený v územně plánovací informaci nemusí respektovat. K zásahu do práv dochází teprve při uplatnění názoru správního orgánu v územním řízení.

5. Soud dále pro úplnost dodává, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše citovaném rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. X, č. 3687/2018 Sb. NSS, rovněž uvedl, že *„[p]okud nebude zásahová žaloba odmítnuta proto, že v žalobě označené jednání nemůže být již z povahy věci nezákonným zásahem, je na místě zkoumat její přípustnost dle § 85 s. ř. s., části věty před středníkem. Toto ustanovení praví: Žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Soud si musí nejprve ujasnit, zda projednávaná žaloba je „zápůrčí“, tj. směřuje proti zásahu, který doposud nebyl ukončen, anebo „určovací“, tedy směřuje proti zásahu, který již ukončen byl. Zatímco u určovací žaloby nezkoumá, zda se žalobce ochrany před zásahem či jiné formy nápravy mohl domáhat jinými právními prostředky, a pokud ano, zda tak učinil, u zápůrčí žaloby takové zkoumání provést musí. Zjistí-li, že uvedené právní prostředky měl žalobce k dispozici, avšak nevyužil jich, musí být žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.“*. V intencích tohoto závěru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu zdejší soud dále doplňuje, že i pokud by nedospěl k závěru o nepřipustnosti zápůrčí zásahové žaloby s ohledem na charakter napadeného úkonu 1. žalovaného, má za to, že žalobce má ve smyslu § 85 s. ř. s. jiné prostředky nápravy, a to žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., kterou žalobce může napadnout rozhodnutí odvolacího správního orgánu ve věci umístění stavby (kde žalobce rovněž oplývá oprávněním se incidenčním návrhem domáhat zrušení části opatření obecné povahy aplikované v předmětné věci). Soud ostatně v tomto ohledu připomíná, že zásahová žaloba je dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu chápána jako doplněk žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a má vůči ní subsidiární charakter (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. X).
6. K incidenčnímu návrhu žalobce na zrušení opatření obecné povahy, konkrétně vyhlášky 2. žalovaného ze dne 3. 2. 2005, č. 4/2005, o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Mladá Boleslav, a to v části textového i grafického vymezení pozemků parc. č. st. X, parc. č. st. X, parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X v katastrálním území M. B., soud konstatuje, že podle § 101a odst. 1 s. ř. s. *„[n]ávrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.“* Z citovaného ustanovení vyplývá, že oprávnění k návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy je vázáno na oprávnění žalobce podat žalobu ve věci, v níž bylo opatření obecné povahy užito. Pokud tedy soud výše dospěl k závěru, že zásahová žaloba směřující vůči územně plánovací informaci není s ohledem na charakter napadeného úkonu přípustná, implicitně nebyl žalobce oprávněn navrhnout incidenční přezkum opatření obecné povahy. Opačný závěr by ad absurdum vedl k popření omezení soudního přezkumu opatření obecné povahy v pouze objektivní tříleté lhůtě od jeho nabytí účinnosti

podle § 101b odst. 1 s. ř. s., neboť by pro abstraktní přezkum opatření obecné povahy bez časového omezení postačilo je napadnout spolu se zjevně neúspěšnou zásahovou žalobou (např. že moc první).

7. Soud výrokem pod bodem I. podle § 46 odst. 1 písm. a) a písm. c) s. ř. s. odmítl podanou žalobu i návrh žalobce na incidenční přezkum opatření obecné povahy - vyhlášky 2. žalovaného ze dne 3. 2. 2005, č. 4/2005, o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Mladá Boleslav, a to v části textového i grafického vymezení pozemků parc. č. st. X, parc. č. st. X, parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X v katastrálním území M. B., protože nebyly splněny podmínky řízení, neboť v žalobě označené jednání nemůže z povahy věci být nezákonným zásahem a ochrany se lze domáhat jinými prostředky, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný a protože žalobce k návrhu zjevně nebyl oprávněn.
8. Soud dále výrokem pod bodem II. podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, protože byla žaloba, respektive návrh, odmítnuty.
9. Soud konečně výrokem pod bodem III. podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vyslovil, že se žalobci z účtu Krajského soudu v Praze vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. dubna 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.